

Bulímia masculina: existeix i és tractada exitosament

12/2009 - Psicologia.

Diversos estudis realitzats al respecte consideren que la incidència dels trastorns alimentaris als homes és menor que a les dones, encara que hi ha dubtes raonables sobre la relació d'aquests trastorns amb el gènere dels afectats. S'ha estudiat el cas de l'anorèxia nerviosa als homes, però no s'ha incidit tant als trastorns bulímics, els quals també es troben presents als homes (obsessió per aprimar-se o insatisfacció corporal). Aquest estudi ha aconseguit una millora en el tractament per ambdós sexes, utilitzant la teràpia cognitivo-conductual.

Investigacions epidemiològiques recents mostren que els trastorns alimentaris són menys freqüents en homes que en dones i, encara que moltes característiques semblen ser similars en ambdós sexes, alguns estudis evidencien que els homes poden presentar més trastorns commòrbids (associats), més sobrepes premòrbid o obesitat, i una edat d'inici més tardana. Altres publicacions científiques, tanmateix, no han trobat diferències entre gèneres en trets de personalitat o altres factors de risc genètic-familiars o individuals.

Respecte al pronòstic dels trastorns alimentaris, només uns pocs estudis han analitzat quines diferències específiques existeixen entre homes i dones. Els resultats trobats han estat també discrepants: algunes investigacions han mostrat un curs similar, mentre que d'altres han trobat tant una millor com una pitjor evolució en homes amb diagnòstic de patologia alimentària comparats amb dones en igual condició diagnòstica.

L'estudi de la teràpia per a homes diagnosticats de trastorn alimentari ha rebut poca atenció a la literatura especialitzada. Molts dels estudis s'han realitzat en homes amb anorèxia nerviosa que rebien tractament ambulatori i, en general, s'ha observat que amb aquest diagnòstic concret els homes mostren millor resposta que les dones. Però molt poca recerca s'ha orientat a la intervenció en homes que presenten simptomatologia bulímica i, per tant, no es disposa d'evidències sòlides en aquesta població.

L'avaluació de les diferents formes de patologia alimentària en homes és essencial per raons clíniques: l'increment en la prevalença exigeix la disponibilitat d'informació pràctica sobre el perfil d'aquests subjectes que ajuden a una adequada presa de decisions sobre diagnosi i tractament.

La nostra investigació, realitzada conjuntament per un grup de clínics especialistes de l'Hospital Universitari de Bellvitge, amb l'assessoria metodològica de la Universitat Autònoma de Barcelona, va examinar si el tractament ambulatori per a homes amb simptomatologia bulímica és tan efectiu com per a les dones. La intervenció es va basar en una teràpia cognitivo-conductual. Els resultats van mostrar una reducció dels símptomes alimentaris en ambdós gèneres, en concret una notable disminució de la simptomatologia bulímica (avaluada amb els instruments estandarditzats habituals: qüestionaris EDI i EAT). A més, es

van observar millors resultats (puntuacions mitjanes més baixes) per als homes en algunes mesures concretes: obsessió per aprimar-se, insatisfacció corporal i consciència introceptiva. L'adherència al tractament va ser similar en ambdós sexes, i no es van obtenir diferències entre homes i dones en el risc d'abandonament durant la intervenció.

El nostre estudi constitueix una investigació pilot i una contribució novedosa a la literatura especialitzada que compara els resultats d'un tractament cognitivo-conductual en pacients d'ambdós sexes amb trastorn bulímic. Els resultats obtinguts evidencien que aquest tipus d'intervenció es mostra efectiva tant en homes com en dones.

Roser Granero, Eva Penelo

Departament de Psicobiologia i de Metodologia de les Ciències de la Salut

"Male eating disorders and therapy: a controlled pilot study with one year follow-up". Fernández-Aranda F, Krug I, Jiménez-Murcia S, Granero R, Núñez A, Penelo E, Solano R & Treasure J. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 40, 479-486 (2009).